Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého rozšířeného senátu)

25. září 2015 *

„REACH — Identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Meziprodukty — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Proporcionalita — Rovné zacházení“

Ve věci T-268/10 RENV,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), se sídlem v Bruselu (Belgie),

SNF SAS, se sídlem v Andrézieux-Bouthéonu (Francie),

zastoupené R. Canou, D. Abrahamsem a E. Mullierem, avocats,

žalobkyně,

proti

Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA), zastoupené M. Heikkilä, W. Broerem a T. Zbihlejem, jako zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem a A.-M. Vandrommem, avocats,

žalované,

podporované

Nizozemským královstvím, zastoupeným B. Koopman, jako zmocněnkyní,

a

Evropskou komisí, zastoupenou D. Kukovcem, E. Manhaevem a K. Talabér-Ritz, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí ECHA, kterým byl akrylamid (ES č. 201-173-7) identifikován jako látka splňující kritéria stanovená v článku 57 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1), v souladu s článkem 59 uvedeného nařízení

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát),

ve složení A. Dittrich (zpravodaj), předseda, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović a A. M. Collins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorczyk, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. dubna 2015,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporům

1 První žalobkyně, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), je evropským zájmovým hospodářským sdružením usazeným v Belgii. Zastupuje zájmy společností vyrábějících nebo dovážejících polyelektrolyty, polyakrylamidy nebo jiné polymery s obsahem akrylamidu. Společnosti, které jsou členy první žalobkyně, jsou také uživateli akrylamidu a výrobci nebo dovozci akrylamidu nebo polyakrylamidu. Všichni výrobci akrylamidů v Evropské unii jsou členy první žalobkyně.

2 Druhá žalobkyně, SNF SAS, je společností, která je členem první žalobkyně. Předmětem její činnosti je převážně výroba akrylamidu a polyakrylamidu, které prodává přímo zákazníkům. Disponuje výrobními závody ve Francii, ve Spojených státech, v Číně a v Jižní Koreji.

3 Polyelektrolyty jsou ve vodě rozpustné, syntetické a organické polymery, které jsou vyráběny z různých monomerů, přičemž jedním z těchto monomerů je akrylamid. Používají se například k čištění pitné vody, úpravě odpadních vod, výrobě papíru a získávání vzácných minerálů.

4 Polyakrylamid je polymer vzniklý polymerací monomeru akrylamidu, který je nejběžněji používán při úpravě vod, v papírenském průmyslu, těžebním průmyslu, ropném průmyslu, v zemědělství, jako textilní pomocný přípravek a v oblasti kosmetických výrobků a výrobků osobní hygieny.

5 Dne 25. srpna 2009 předalo Nizozemské království Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA) dokumentaci o identifikaci akrylamidu jako látky splňující kritéria stanovená v čl. 57 písm. a) a b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1), ve znění pozdějších předpisů, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES (Úř. věst. L 353, s. 1), s odkazem na klasifikaci akrylamidu v části 3 přílohy VI nařízení č. 1272/2008 jako karcinogenní látky kategorie 2 a mutagenní látky kategorie 2, kterou připravilo. Dne 31. srpna 2009 zveřejnila ECHA na své internetové stránce výzvu zúčastněným stranám k podání připomínek k dokumentaci vypracované o akrylamidu. Téhož dne vyzvala ECHA příslušné orgány ostatních členských států, aby vznesly připomínky k dané věci.

6 Po obdržení připomínek k této dokumentaci, zejména ze strany první žalobkyně, a vyjádření Nizozemského království k těmto připomínkám postoupila ECHA tuto dokumentaci Výboru členských států, který dosáhl dne 27. listopadu 2009 jednomyslné dohody o identifikaci akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy z důvodu, že tato látka splňuje kritéria uvedená v čl. 57 písm. a) a b) nařízení č. 1907/2006.

7 Dne 22. prosince 2009 přijal výkonný ředitel ECHA rozhodnutí ED/68/2009 o zapsání akrylamidu na seznam látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV nařízení č. 1907/2006 (dále jen „kandidátský seznam“) k 13. lednu 2010.

8 Na základě návrhu na vydání předběžného opatření podaného druhou žalobkyní ve věcí T-1/10 R byla usnesením předsedy Tribunálu ze dne 11. ledna 2010 odložena vykonatelnost rozhodnutí ECHA, kterým byl akrylamid v souladu s článkem 59 nařízení č. 1907/2006 identifikován jako látka splňující kritéria stanovená v článku 57 uvedeného nařízení, a to až do přijetí usnesení o ukončení tohoto řízení o předběžném opatření. Na základě tohoto usnesení odložila ECHA zápis akrylamidu na kandidátský seznam.

9 Usnesením ze dne 26. března 2010, PPG a SNF v. ECHA (T-1/10 R, EU:T:2010:128), byl návrh druhé žalobkyně na vydání předběžného opatření zamítnut.

10 Dne 30. března zveřejnila ECHA kandidátský seznam obsahující akrylamid.

Řízení před Tribunálem a Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. června 2010 podaly žalobkyně projednávanou žalobu znějící na zrušení rozhodnutí ECHA, kterým se akrylamid v souladu s článkem 59 nařízení č. 1907/2006 identifikuje jako látka splňující kritéria uvedená v článku 57 uvedeného nařízení a zahrnuje se na kandidátský seznam (dále jen „napadené rozhodnutí“).

12 Nizozemské království a Evropská komise dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 19. a 25. listopadu 2010 požádaly o vstup do řízení jakožto vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání ECHA. Těmto žádostem bylo po vyslechnutí hlavních účastnic řízení vyhověno usnesením ze dne 10. ledna 2011.

13 Usnesením ze dne 21. září 2011, PPG a SNF v. ECHA (T-268/10, Sb. rozh., EU:T:2011:508), Tribunál (sedmý rozšířený senát) žalobu odmítl jako nepřípustnou.

14 Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 30. listopadu 2011 podaly žalobkyně kasační opravný prostředek proti usnesení PPG a SNF v. ECHA, bod 13 výše (EU:T:2011:508).

15 Soudní dvůr rozsudkem ze dne 26. září 2013, PPG a SNF v. ECHA (C-625/11 P, Sb. rozh., dále jen „rozsudek o kasačním opravném prostředku“, EU:C:2013:594) zrušil usnesení PPG a SNF v. ECHA, bod 13 výše (EU:T:2011:508). Soudní dvůr konstatoval, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že žaloba byla podána opožděně z důvodu, že pravidlo, podle kterého se lhůta pro podání žaloby počítá od konce čtrnáctého dne následujícího po zveřejnění sporného aktu, stanovené v čl. 102 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991, se vztahuje pouze na akty zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*, a nikoliv na akty zveřejněné na internetu (rozsudek o kasačním opravném prostředku, bod 37).

16 Vzhledem k tomu, že stav věci nedovoloval vydání konečného rozhodnutí, vrátil Soudní dvůr věc zpět Tribunálu a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

17 Věc byla v souladu s čl. 118 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 přidělena pátému rozšířenému senátu.

18 Vzhledem k tomu, že písemná část řízení nebyla v době vydání rozsudku o kasačním opravném prostředku skončena, byla ECHA rozhodnutím Tribunálu (pátého rozšířeného senátu) ze dne 24. října 2013 na základě čl. 119 odst. 2 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 vyzvána k předložení žalobní odpovědi.

19 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. prosince 2013 vznesla ECHA námitku nepřípustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991.

20 Usnesením ze dne 17. června 2014 si Tribunál (pátý rozšířený senát) vyhradil rozhodnout o námitce nepřípustnosti spolu s věcí samou a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

21 Nizozemské království podalo spis vedlejšího účastníka dne 16. září 2014. Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 10. listopadu 2014 předložily ECHA a žalobkyně vyjádření k tomuto spisu vedlejšího účastníka.

22 Komise předložila spis vedlejšího účastníka dne 17. září 2014. Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 10. listopadu 2014 předložila ECHA vyjádření k tomuto spisu. Žalobkyně k tomuto spisu nepředložily žádné vyjádření.

23 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (pátý rozšířený senát) rozhodl o zahájení ústní části řízení.

24 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 Tribunál vyzval ECHA, aby předložila dokumenty; dále vyzval všechny účastníky řízení, aby odpověděli na některé otázky. Účastníci řízení těmto žádostem vyhověli ve stanovené lhůtě.

25 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 15. dubna 2015.

26 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil ECHA náhradu nákladů řízení.

27 ECHA, Nizozemské království a Komise navrhují, aby Tribunál:

— odmítl žalobu jako nepřípustnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

28 Před zkoumáním žalobních důvodů a argumentů po věcné stránce je třeba zkoumat námitku nepřípustnosti vznesenou ECHA.

K přípustnosti

29 Na podporu své námitky nepřípustnosti ECHA, podporovaná Nizozemským královstvím a Komisí, poukazuje na překážku, která vychází z nedostatku bezprostředního dotčení žalobkyň.

30 Podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU může každá fyzická nebo právnická osoba za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci téhož článku podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností [nařizovacím aktům], které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.

31 V projednávané věci je nesporné, že napadené rozhodnutí nebylo určeno žalobkyním, které tudíž nejsou adresátkami tohoto aktu. V této situaci mohou žalobkyně podat žalobu na neplatnost uvedeného aktu podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU pouze za podmínky, že se jich tento akt bezprostředně dotýká.

32 Pokud jde o přípustnost žaloby první žalobkyně, je třeba připomenout, že již bylo rozhodnuto, že sdružení pověřené ochranou kolektivních zájmů svých členů může v zásadě podat žalobu na neplatnost pouze tehdy, pokud jím zastoupené podniky nebo některé z nich mají individuální aktivní legitimaci nebo pokud sdružení může prokázat vlastní zájem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh., EU:C:2006:416, bod 56 a citovaná judikatura). Toto řešení je jediné možné též v případě evropského zájmového hospodářského sdružení, které bylo – stejně jako první žalobkyně – založeno s cílem zastupovat zájmy jedné kategorie podniků (viz usnesení ze dne 24. června 2014, PPG a SNF v. ECHA, T-1/10 RENV, EU:T:2014:616, bod 30 a citovaná judikatura).

33 V projednávané věci první žalobkyně nepředložila žádné důkazy, které by prokazovaly, že její vlastní zájmy byly bezprostředně dotčeny. I za předpokladu, že by byla povinna organizovat a koordinovat harmonizovaný přístup týkající se povinností vyplývajících z nařízení č. 1907/2006 na úrovni celého dotčeného odvětví, neprosazuje tak své vlastní zájmy, ale zájmy svých členů. První žalobkyně tedy může podat žalobu na neplatnost pouze v případě, že jsou její členové nebo někteří z nich, například druhá žalobkyně, bezprostředně dotčeni napadeným rozhodnutím.

34 Co se týče bezprostředního dotčení, z ustálené judikatury vyplývá, že tato podmínka zaprvé vyžaduje, aby předmětné opatření bezprostředně zakládalo následky pro právní postavení jednotlivce, a zadruhé, aby osobám, jimž je určeno, které jsou pověřeny jeho provedením, neponechávalo žádnou volnost uvážení a aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z unijní úpravy, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy (rozsudky ze dne 5. května 1998, Dreyfus v. Komise, C-386/96 P, EU:C:1998:193, bod 43; ze dne 29. června 2004, Front national v. Parlament, C-486/01 P, EU:C:2004:394, bod 34, a ze dne 10. září 2009, Komise v. Ente per le Ville vesuviane a Ente per le Ville vesuviane v. Komise, C-445/07 P a C-455/07 P, EU:C:2009:529, bod 45).

35 Žalobkyně tvrdí, že se jich napadené rozhodnutí bezprostředně dotýká tím, že právní postavení členů první žalobkyně a právní postavení druhé žalobkyně je ovlivněno zejména z důvodu povinností stanovených v čl. 31 odst. 9 písm. a) nařízení č. 1907/2006. Z důvodu identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy budou členové první žalobkyně a druhá žalobkyně podle tohoto ustanovení povinni aktualizovat bezpečnostní list pro akrylamid.

36 Je třeba uvést, že podle čl. 31 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1907/2006 musí dodavatelé látky nebo směsi látek poskytnout příjemci látky bezpečnostní list, pokud látka splňuje kritéria pro klasifikaci jako nebezpečná látka podle nařízení č. 1272/2008. Článek 31 odst. 9 nařízení č. 1907/2006 v tomto ohledu stanoví, že dodavatelé bezpečnostní list neprodleně aktualizují, jakmile jsou k dispozici nové informace, které mohou ovlivnit opatření k řízení rizik, nebo nové informace o nebezpečnosti.

37 V projednávané věci není zpochybňováno, že členové první žalobkyně a druhá žalobkyně museli poskytnout příjemcům akrylamidu bezpečnostní list, jelikož tato látka splňovala kritéria pro klasifikaci jako nebezpečná látka podle nařízení č. 1272/2008. Akrylamid byl totiž zařazen zejména mezi karcinogenní látky kategorie 2 a mutagenní látky kategorie 2 (viz bod 5 výše).

38 Naproti tomu je rozporováno, že identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy vyplývající z postupu podle článku 59 nařízení č. 1907/2006 podle čl. 57 písm. a) a b) tohoto nařízení představuje – jak tvrdí žalobkyně – novou informaci ve smyslu čl. 31 odst. 9 písm. a) uvedeného nařízení, která zakládá povinnost upravenou tímto ustanovením, tedy aktualizaci bezpečnostního listu, takže napadené rozhodnutí má bezprostřední účinky na právní postavení členů první žalobkyně a na právní postavení druhé žalobkyně.

39 Pokud jde o bezpečnostní list, čl. 31 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 stanoví, že musí být sestaven v souladu s přílohou II uvedeného nařízení. Tato příloha stanoví požadavky, které musí dodavatel splnit pro sestavení bezpečnostního listu poskytovaného pro látku nebo směs v souladu s článkem 31 nařízení č. 1907/2006. Bezpečnostní list umožní uživatelům přijmout nezbytná opatření týkající se ochrany lidského zdraví, bezpečnosti při práci a ochrany životního prostředí.

40 Podle žalobkyň představuje identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy, vyplývající z postupu podle článku 59 nařízení č. 1907/2006, z důvodu, že tato látka splňuje kritéria uvedená v čl. 57 písm. a) a b) tohoto nařízení, novou informaci týkající se zejména čl. 31 odst. 6 bodu 15 téhož nařízení ve znění nařízení Komise (EU) č. 453/2010 ze dne 20. května 2010, kterým se mění nařízení č. 1907/2010 (Úř. věst. L 133, s. 1), který se týká informací o předpisech.

41 Pokud jde o čl. 31 odst. 6 bod 15 nařízení č. 1907/2006, podle bodu 15 části A přílohy II tohoto nařízení, ve znění nařízení č. 453/2010, se tento oddíl bezpečnostního listu týká dalších informací o předpisech týkajících se látky, které dosud nebyly v tomto listu poskytnuty. Podle bodu 15.1 části A přílohy II uvedeného nařízení je třeba uvést informace vztahující se k relevantním unijním ustanovením týkajícím se bezpečnosti, zdraví a životního prostředí, například kategorie Seveso a látky jmenovitě uvedené v příloze I směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (Úř. věst. 1997, L 10, s. 13), nebo specifické informace v závislosti na konkrétní zemi týkající se právního statusu látky nebo směsi (včetně látek ve směsi), včetně pokynu k opatření, které by měl příjemce v důsledku toho přijmout. Kromě toho, pokud se na látku nebo směs uvedené v tomto bezpečnostním listu vztahují specifická ustanovení týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí na unijní úrovni, např. povolení vydaná na základě hlavy VII nařízení č. 1907/2006 nebo omezení podle hlavy VIII téhož nařízení, musí být tato ustanovení zmíněna.

42 Je třeba uvést, že rozhodnutí ECHA vyplývající z postupu stanoveného v článku 59 nařízení č. 1907/2006 představuje unijní ustanovení v oblasti bezpečnosti, zdraví a životního prostředí o právním statusu látky. Tímto rozhodnutím byla totiž látka identifikována jako látka vzbuzující mimořádné obavy, již lze zahrnout do přílohy XIV tohoto nařízení, která obsahuje seznam látek podléhajících povolení. Z toho důvodu musí dodavatelé takové látky nebo směsí obsahujících tuto látku uvést tuto identifikaci na bezpečnostním listu a poskytnout pokyny k povinnostem, které příslušejí příjemcům v důsledku této identifikace, a zejména k povinnosti informování podle článků 7 a 33 nařízení č. 1907/2006. Identifikace látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy vyplývající z postupu podle článku 59 nařízení č. 1907/2006 z důvodu, že tato látka splňuje kritéria uvedená v čl. 57 písm. a) a b) tohoto nařízení, tudíž představuje novou informaci, která může vyžadovat, aby dodavatelé uvedené látky aktualizovali dotyčný bezpečnostní list.

43 Z toho vyplývá, že rozhodnutí ECHA identifikovat látku jako látku vzbuzující mimořádné obavy, které vyplývá z postupu uvedeného v článku 59 nařízení č. 1907/2006, může mít z důvodu povinnosti stanovené tímto ustanovením bezprostřední účinky na právní postavení dodavatelů této látky.

44 V projednávané věci není tento závěr zpochybněn skutečností, že v okamžiku podání žaloby dne 10. června 2010, tedy v době, ke které musí být posuzovány podmínky přípustnosti žaloby (viz usnesení ze dne 7. září 2010, Etimine a Etiproducts v. Komise, T-539/08, Sb. rozh., EU:T:2010:354, bod 76 a citovaná judikatura), nařízení č. 453/2010 ještě nevstoupilo v platnost, nebo skutečností, že podle žalobkyň byl akrylamid látkou registrovanou a používanou výlučně jako meziprodukt.

45 Na prvém místě, pokud jde o skutečnost, že v okamžiku podání žaloby dne 10. června 2010 ještě nařízení č. 453/2010 nevstoupilo v platnost, je pravda, že podle svého článku 3 vstoupilo toto nařízení v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v Úředním věstníku. Jelikož toto nařízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku dne 31. května 2010, vstoupilo v platnost dne 20. června 2010. Možnost, že nařízení č. 453/2010 nevstoupí v platnost po jeho přijetí dne 20. května 2010 a jeho zveřejnění v Úředním věstníku, byla v době podání žaloby ryze teoretická (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. ledna 1985, Piraiki-Patraiki a další v. Komise, 11/82, Sb. rozh., EU:C:1985:18, bod 9).

46 V tomto ohledu je třeba odmítnout argumentaci ECHA, která odkazuje na bod 76 usnesení Etimine a Etiproducts v. Komise, bod 44 výše (EU:T:2010:354), podle které musí být otázka přípustnosti žaloby posouzena na základě předpisů platných v den, kdy byla žaloba podána. V projednávané věci se totiž nejedná o otázku časové použitelnosti předpisů, které stanoví podmínky přípustnosti žaloby na neplatnost podané jednotlivcem k unijnímu soudu. Nařízení č. 453/2010 je součástí hmotněprávních předpisů.

47 Pokud jde o skutečnost, že příloha II nařízení č. 1907/2006 byla podle článku 1 nařízení č. 453/2010 změněna až s účinností od 1. prosince 2010, postačí uvést, že skutečnost, že účinky aktu nastanou až k pozdějšímu datu určenému v tomto aktu, nebrání tomu, aby byl jednotlivec bezprostředně dotčen z důvodu povinnosti, která z něho vyplývá (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 11. července 2005, Bonino a další v. Parlament a Rada, T-40/04, Sb. rozh., EU:T:2005:279, body 46 a 47).

48 Na druhém místě, pokud jde o skutečnost, že akrylamid byl podle žalobkyň látkou registrovanou a používanou výlučně jako meziprodukt, je třeba uvést, že podle čl. 2 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1907/2006 se toto nařízení nevztahuje na neizolované meziprodukty a že podle čl. 2 odst. 8 písm. b) tohoto nařízení se na izolované meziprodukty nevztahuje hlava VII téhož nařízení, která se týká povolovacího postupu, jehož součástí je postup identifikace látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy.

49 V projednávané věci není namístě rozhodovat o otázce, zda jsou žalobkyně na základě těchto ustanovení zproštěny informačních povinností stanovených v čl. 31 odst. 9 písm. a) nařízení č. 1907/2006, jelikož akrylamid dodávaný členy první žalobkyně a druhou žalobkyní byl v době podání návrhu v každém případě používán výlučně jako meziprodukt.

50 Podle definice stanovené v čl. 3 bodě 15 nařízení č. 1907/2006 je meziproduktem látka, která je vyráběna a spotřebovávána nebo používána pro účely chemické výroby, aby byla přeměněna na jinou látku (dále jen „syntéza“). Podle čl. 3 bodu 15 písm. a) téhož nařízení je neizolovaným meziproduktem meziprodukt, který není během syntézy záměrně odebírán, vyjma odběru vzorků, ze zařízení, ve kterém syntéza probíhá. Článek 3 bod 15 písm. b) a c) tohoto nařízení obsahuje definici izolovaného meziproduktu na místě a přepravovaného izolovaného meziproduktu. Prvním meziproduktem je meziprodukt, který nesplňuje kritéria pro neizolovaný meziprodukt, jehož výroba a syntéza jiných látek z tohoto meziproduktu se uskutečňuje na stejném místě provozovaném jedním nebo více právními subjekty. Druhým je meziprodukt, který nesplňuje kritéria pro neizolovaný meziprodukt a je přepravován nebo dodáván na jiná místa.

51 Je pravda, že z bodu 1.1 dokumentace vypracované Nizozemským královstvím pro akrylamid, který se týká „informací o expozici“, vyplývá, že 99 % akrylamidu je používáno jako meziprodukt. V tomto bodě je však správně uvedeno, že existují jiná použití jako činidla v těsnících materiálech a na přípravu elektorforézních gelů na bázi polyakrylamidu na místě.

52 Zaprvé, pokud jde o používání akrylamidu v těsnících materiálech, toto použití spočívá zejména v použití pro zamezení průsaku vody, opravu konstrukcí z betonu a úpravu kapilárního vzlínání (rozsudek ze dne 1. února 2013, Polyelectrolyte Producers Group a další v. Komise, T-368/11, EU:T:2013:53, bod 2). Z popisu tohoto použití uvedeného v bodě 1.1 dokumentace vypracované Nizozemským královstvím pro akrylamid, který je podle žalobkyň přesný, vyplývá, že pokud těsnicí činidlo na bázi akrylamidu polymerizuje nebo ztuhne, změní se na pevný gel, který nepropouští vodu.

53 Žalobkyně tvrdí, že tento proces prokazuje, že akrylamid je používán jako meziprodukt podle definice stanovené v čl. 3 bodě 15 nařízení č. 1907/2006. Akrylamid se vyrábí nebo dováží pro účely spotřebování nebo použití v přeměně jiné látky, konkrétně polymeru nepropouštějícího vodu. Polymer je definován jako látka v čl. 3 bodě 5 téhož nařízení.

54 Tuto argumentaci nelze přijmout. Podle definice stanovené v čl. 3 bodě 15 nařízení č. 1907/2006 je meziproduktem látka, která je vyráběna a spotřebovávána nebo používána pro účely chemické výroby, aby byla přeměněna na jinou látku. V projednávané věci je pravda, že těsnící činidlo na bázi akrylamidu je používáno při výrobě jiné látky, kdy je samotný akrylamid přeměněn na tuto jinou látku, konkrétně na polymer. Nicméně, jak tvrdí ECHA, akrylamid není používán proto, aby byl sám syntetizován ve smyslu definice stanovené v čl. 3 bodě 15 nařízení č. 1907/2006. Akrylamid není používán za účelem výroby této jiné látky, jelikož hlavním cílem chemického procesu je plnit funkci těsnícího materiálu, který vznikne, když těsnící činidlo na bázi akrylamidu polymeruje. Polymerací ztuhne do pevného gelu, který nepropouští vodu při používání při injektáži. Používání akrylamidu jako těsnícího činidla tedy není používáním meziproduktu, ale konečným použitím látky.

55 Tento závěr je ostatně potvrzen „definicí meziproduktů na základě dohody Komise, členských států a agentury ECHA ze dne 4. května 2010“. Podle bodu 4 této definice, který se týká jiného průmyslového použití než při výrobě látky samotné, v případě, že je látka A používána samotným výrobcem nebo následným uživatelem a prochází chemickou reakcí v rámci jiného procesu, než je výroba jiné látky, tato látka A nemůže být meziproduktem. Z téže definice vyplývá, že pokud hlavní cíl chemického procesu nespočívá ve výrobě jiné látky, ale v dosažení jiné funkce, zvláštní vlastnosti nebo chemické reakce jako nedílné součásti výroby předmětů, neměly by být látky používané v rámci této činnosti považovány za meziprodukty podle nařízení č. 1907/2006. Tato hlediska se rovněž odrážejí v bodě 2 této definice, která obsahuje analýzu definice meziproduktu ve smyslu čl. 3 bodu 15 nařízení č. 1907/2006.

56 Zadruhé, pokud jde o používání akrylamidu na přípravu elektroforézních gelů na bázi akrylamidu na místě, z bodu 1.1 dokumentace připravené Nizozemským královstvím pro akrylamid, který se týká „informací o expozici“, vyplývá, že tyto gely byly používány jako výzkumné prostředky pro separaci nukleových kyselin ve výzkumných zařízeních, na univerzitách a v nemocnicích.

57 Žalobkyně tvrdí, že použití akrylamidu při výrobě elektroforézních gelů na bázi polyakrylamidu je použitím meziproduktu, jelikož akrylamid je přeměňován na jinou látku, a sice na gel, který je polymerem.

58 Jak tvrdí ECHA, taková argumentace bez upřesnění kontextu, ve kterém dochází k chemické reakci vedoucí ke vzniku gelů polyakrylamidu na místě, nepostačuje pro konstatování, že akrylamid byl při výrobě elektroforézních gelů používán výlučně jako meziprodukt. Bylo již konstatováno (viz body 54 a 55 výše), že akrylamid je meziproduktem, pokud je tato látka používána k tomu, aby byla předmětem syntézy. Jak tvrdí ECHA, o takový případ se nejedná zejména při použití akrylamidu při manuální přípravě odlitků polyakrylamidových gelů. Základním záměrem při přípravě odlitků, která je jednou z etap protokolu elektroforézy, není výroba polyakrylamidu, ale analytická separace molekul prostřednictvím elektroforézy.

59 Zatřetí, pokud jde o argument žalobkyň, podle kterého všechny tři dokumentace k registraci akrylamidu uvedené v databázi látek registrovaných ECHA identifikovaly tuto látku jako meziprodukt, je třeba uvést, že podle čl. 20 odst. 2 prvního pododstavce nařízení č. 1907/2006 provede ECHA kontrolu úplnosti každé žádosti o registraci, která však nezahrnuje posouzení kvality nebo správnosti předložených údajů nebo odůvodnění. Kromě toho z čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení vyplývá, že nestanoví-li toto nařízení jinak, podá ECHA žádost o registraci každý výrobce nebo dovozce látky samotné nebo obsažené v jedné či více směsích v množství jedné tuny nebo větším za rok. Nelze tedy vyloučit, že někteří výrobci nebo dovozci akrylamid neregistrují, protože jej používají v menších množstvích. Skutečnost, že existují jen dokumentace k registraci akrylamidu jako meziproduktu, neznamená, že je tato látka používána výlučně jako meziprodukt.

60 Vzhledem k výše uvedenému jsou žalobkyně bezprostředně dotčeny napadeným rozhodnutím z důvodu informačních povinností stanovených v čl. 31 odst. 9 písm. a) nařízení č. 1907/2006. Námitku nepřípustnosti je tedy třeba zamítnout.

61 Vzhledem k tomu, že ostatní podmínky přípustnosti jsou splněny – což ostatně účastníci řízení nezpochybňují – je žaloba přípustná.

K věci samé

62 Žalobkyně na podporu žaloby uplatňují čtyři žalobní důvody, přičemž první vychází z porušení čl. 2 odst. 8 písm. b) a článku 59 nařízení č. 1907/2006, druhý ze zjevně nesprávného posouzení, třetí z porušení zásady proporcionality a čtvrtý z porušení zásady rovného zacházení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 8 písm. b) a článku 59 nařízení č. 1907/2006

63 Žalobkyně tvrdí, že identifikací akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy ECHA porušuje čl. 2 odst. 8 písm. b) a článek 59 nařízení č. 1907/2006, protože akrylamid je látkou, která je registrována a používána výlučně jako meziprodukt, a tudíž se na ni nevztahuje hlava VII tohoto nařízení. Podle žalobkyň byly v průběhu postupu podle článku 59 nařízení č. 1907/2006 předloženy pouze důkazy potvrzující skutečnost, že akrylamid je meziproduktem. Tak tomu je zejména v případě použití této látky v těsnících materiálech a na výrobu gelů pro elektroforézu; pouze tato použití Nizozemské království uvádí ve své dokumentaci připravené pro akrylamid jako příklady použití této látky jako takové, a nikoliv jako meziproduktu.

64 Je třeba uvést, že akrylamid byl napadeným rozhodnutím identifikován jako látka vzbuzující mimořádné obavy na základě postupu stanoveného v článku 59 nařízení č. 1907/2006. Tento postup je součástí povolovacího řízení stanoveného v hlavě VII tohoto nařízení. Podle čl. 2 odst. 8 písm. b) uvedeného nařízení se tato hlava nevztahuje na izolované meziprodukty na místě a na přepravované izolované meziprodukty. Je tudíž nutné zkoumat, zda je napadené rozhodnutí z důvodu této výjimky protiprávní, jelikož identifikuje akrylamid jako látku vzbuzující mimořádné obavy.

65 Na prvém místě je třeba uvést, že se postup stanovený článkem 59 nařízení č. 1907/2006 týká identifikace látek. Rovněž je třeba konstatovat, že podle čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 toto nařízení stanoví pravidla pro látky a směsi ve smyslu článku 3, použitelná na výrobu, uvádění na trh nebo používání látek samotných nebo obsažených ve směsích nebo v předmětech a na uvádění směsí na trh. Podle definice uvedené v čl. 3 bodě 1 uvedeného nařízení se látkou rozumí chemický prvek a jeho sloučeniny v přírodním stavu nebo získané výrobním procesem, včetně všech přídatných látek nutných k uchování jeho stability a všech nečistot vznikajících v použitém procesu, avšak s vyloučením všech rozpouštědel, která lze oddělit bez ovlivnění stability látky nebo změny jejího

složení. Látka je tedy definována svými podstatnými vlastnostmi. S ohledem na tato ustanovení a vzhledem k tomu, že je nesporné, že akrylamid je látkou ve smyslu této definice, mohl se na něj právem uplatnit postup identifikace stanovený článkem 59 nařízení č. 1907/2006.

66 Na druhém místě je třeba konstatovat, že skutečnost, že látka může mít status meziproduktu, neznamená, že by se na ni nevztahovala identifikace jako látky vzbuzující mimořádné obavy vyplývající z postupu podle článku 59 nařízení č. 1907/2006. Je zajisté pravda, že podle čl. 2 odst. 8 písm. b) tohoto nařízení se na izolované meziprodukty na místě a na přepravované izolované meziprodukty nevztahuje hlava VII uvedeného nařízení týkající se povolovacího postupu, jehož součástí je postup identifikace. Z definice meziproduktu stanovené v čl. 3 bodě 15 nařízení č. 1907/2006 nicméně vyplývá, že kvalifikace látky jako meziproduktu závisí na účelu sledovaném její výrobou a jejím použitím. Jak již bylo připomenuto (viz bod 50 výše), podle této definice je meziproduktem látka, která je vyráběna a spotřebovávána nebo používána pro účely chemické výroby, aby byla přeměněna na jinou látku. Jelikož v zásadě každá látka může být vyráběna za účelem chemické transformace a být při této transformaci spotřebována nebo použita, aby byla přeměněna na jinou látku, a mít tak status meziproduktu, skutečnost, že látka má v projednávané věci status meziproduktu, nevyjímá tuto látku z postupu identifikace stanoveného v článku 59 nařízení č. 1907/2006.

67 Tyto úvahy jsou potvrzeny skutečností, že se kritéria stanovená v článku 57 nařízení č. 1907/2006 za účelem identifikace látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy vyplývající z postupu stanoveného v článku 59 tohoto nařízení týkají podstatných vlastností této látky. Podle čl. 57 písm. a) až e) uvedeného nařízení totiž může být látka identifikována, pokud splňuje kritéria klasifikace jako látka, která je karcinogenní, mutagenní pro zárodečné buňky a toxická pro reprodukci, a pokud je perzistentní, s tendencí k bioakumulaci a toxické anebo vysoce perzistentní a vysoce bioakumulativní. Článek 57 písm. f) nařízení č. 1907/2006 umožňuje identifikovat látku, která má vážné účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí, jež vzbuzují stejné obavy jako účinky jiných látek uvedených v čl. 57 písm. a) až e). Zatímco látka ve smyslu nařízení č. 1907/2006 je definována svými podstatnými vlastnostmi (viz bod 65 výše), pojem „meziprodukt“ stanovený tímto nařízením se netýká vlastností látky a nijak tyto vlastnosti neupravuje, ale definuje meziprodukt na základě cíle sledovaného výrobou a použitím látky.

68 Pokud jde v tomto ohledu o tvrzení žalobkyň, podle kterého se výjimka týkající se meziproduktů stanovená v čl. 2 odst. 8 písm. b) nařízení č. 1907/2006 výslovně nezakládá na použití látky, je třeba uvést, že podle definice meziproduktu stanovené v čl. 3 bodě 15 tohoto nařízení je pro účely určení, zda má tato látka status meziproduktu, nutné zohlednit cíl sledovaný výrobou nebo použitím látky.

69 V rozsahu, v němž žalobkyně tvrdí, že podle článku 59 nařízení č. 1907/2006 měla být identifikace akrylamidu založena na všech informacích obsažených v dokumentaci vypracované Nizozemským královstvím v souladu s přílohou XV tohoto nařízení, podle které je tato látka používána pouze jako meziprodukt, jejich argumentace rovněž musí být odmítnuta. I kdyby tato dokumentace uváděla pouze příklady použití této látky jako meziproduktu, není tato skutečnost pro účely identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy splňující kritéria stanovená v článku 57 nařízení č. 1907/2006 relevantní, jelikož se tyto informace netýkají podstatných vlastností akrylamidu. Jak tvrdí ECHA, tyto informace by mohly být relevantní v pozdějších fázích povolovacího postupu stanoveného v hlavě VII nařízení č. 1907/2006, konkrétně v postupu podání žádosti o povolení látky a v postupu vydání povolení pro specifická použití. V každém případě již bylo konstatováno, že není možné dospět k závěru, že všechna použití akrylamidu uvedená Nizozemským královstvím v jeho dokumentaci měla povahu meziproduktu (viz body 49 až 59 výše).

70 Kromě toho, pokud jde o argument žalobkyň, podle kterého ECHA porušila zásadu řádné správy tím, že neodůvodnila identifikaci akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy s ohledem na jeho údajné výlučné použití jako meziproduktu, je třeba konstatovat, že používání této látky jako meziproduktu nebránilo její identifikaci jako látky vzbuzující mimořádné obavy, a dále že

dokumentace připravená Nizozemským královstvím, která představovala základ postupu identifikace, uváděla dvě použití akrylamidu, která byla podle této dokumentace jiná než použití jako meziproduktu. Tento argument je tudíž třeba odmítnout.

71 V důsledku toho musí být první žalobní důvod zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

72 Žalobkyně tvrdí, že se ECHA dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že pro účely identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy vycházela z návrhu Nizozemského království, který neobsahuje žádnou informaci, která by prokazovala, že 0,1 % akrylamidu není používáno jako meziprodukt. Podle žalobkyň použití této látky v těsnících materiálech a na výrobu gelů pro elektroforézu – přičemž pouze tato použití Nizozemské království uvádí v dokumentaci připravené pro akrylamid jako příklady použití této látky jako takové, a nikoliv jako meziproduktu – nejsou směrodatná. Jedná se o použití akrylamidu jako meziproduktu. Pokud neexistují informace o jiném použití akrylamidu než jako meziproduktu, je napadené rozhodnutí svévolné.

73 Úvodem je třeba zdůraznit, že z ustálené judikatury vyplývá, že pokud unijní orgány disponují širokou posuzovací pravomocí, zejména k posouzení velmi složitých vědeckých a technických skutečností pro určení povahy a rozsahu přijímaných opatření, musí být přezkum prováděný unijním soudem omezen na přezkum toho, zda výkon takové pravomoci není stižen zjevně nesprávným posouzením nebo zneužitím pravomoci nebo zda tyto orgány zjevně nepřekročily meze své posuzovací pravomoci. V takovém kontextu nemůže totiž unijní soud posouzením vědeckých a technických skutečností nahradit posouzení unijních orgánů, kterým jako jediným svěřila Smlouva o FEU tuto úlohu (rozsudky ze dne 21. července 2011, Etimine, C-15/10, Sb. rozh., EU:C:2011:504, bod 60, a Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, T-93/10, Sb. rozh., EU:T:2013:106, bod 76).

74 Je však třeba uvést, že se široká posuzovací pravomoc unijních orgánů, která s sebou nese omezený soudní přezkum jejího výkonu, uplatní nejen na povahu a dosah ustanovení, která je třeba přijmout, ale také v určité míře na zjištění základních údajů. Takový soudní přezkum, i když má omezený rozsah, nicméně vyžaduje, aby unijní orgány, které jsou tvůrci dotčeného aktu, byly schopny před unijním soudem prokázat, že akt byl přijat v rámci skutečného výkonu posuzovací pravomoci, která předpokládá zohlednění všech relevantních skutečností a okolností situace, kterou měl tento akt upravovat (rozsudky ze dne 8. července 2010, Afton Chemical, C-343/09, Sb. rozh., EU:C:2010:419, body 33 a 34, a Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 77).

75 Ve světle této judikatury musí být argumentace žalobkyň odmítnuta.

76 Je totiž třeba konstatovat, že dokumentace vypracovaná Nizozemským královstvím v souladu s přílohou XV nařízení č. 1907/2006 sice uvádí, že až 99 % akrylamidu používaného v Unii je používáno jako meziprodukt ve výrobě polyakrylamidů pro opakované použití a že existují další použití jako činidla v těsnících materiálech a na přípravu polyakrylamidových gelů na místě. Kromě toho je třeba uvést, že podpůrný dokument Výboru členských států, na kterém byla založena identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy, neobsahuje žádné informace o použití této látky.

77 Nicméně, jak vyplývá z přezkumu prvního důvodu této žaloby, pro účely identifikace látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy vyplývající z postupu upraveného v článku 59 nařízení č. 1907/2006 je třeba zohlednit podstatné vlastnosti této látky. Kromě toho je třeba připomenout, že podle čl. 59 odst. 2 a 3 tohoto nařízení se dokumentace vypracovaná pro účely identifikace látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy případně může omezit na odkaz na položku v části 3 přílohy VI nařízení č. 1272/2008 obsahující seznam harmonizované klasifikace a označení nebezpečných látek a nemusí obsahovat žádné informace o používání dotčené látky.

78 V každém případě již bylo konstatováno, že není možné dospět k závěru, že všechna použití akrylamidu uvedená Nizozemským královstvím v jeho dokumentaci měla povahu meziproduktu (viz body 49 až 59 výše).

79 Druhý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

80 Žalobkyně tvrdí, že zacházení s akrylamidem je nepřiměřené, protože ECHA měla volbu opatření, a že zvolení identifikace dotyčné látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy způsobilo nepřiměřené obtíže ve vztahu ke sledovanému cíli. Podle nich je postup identifikace koncipován tak, aby zajistil, že zvláštní pozornost bude věnována nejnebezpečnějším látkám. Na některé druhy látek – například na meziprodukty – se hlava VII nařízení č. 1907/2006 nevztahuje, protože nevykazují stejnou úroveň rizika jako jiné látky. Navzdory tomuto záměru normotvůrce ECHA tyto postupy použila na identifikaci látky, která je používána pouze jako meziprodukt, což je nepřiměřené. Kromě toho riziko nesené pracovníky z důvodu expozice akrylamidu je odstraněno nebo omezeno zvláštními unijními právními předpisy o ochraně pracovníků. Orgány měly možnost zvolit odlišné opatření, a sice nejednat, což by bylo vhodnější a přiměřenější. ECHA v každém případě mohla stanovit, aby byl akrylamid identifikován jako látka vzbuzující mimořádné obavy pouze, pokud není používán jako meziprodukt, nebo mohla rozhodnout, že se na použití akrylamidu budou vztahovat omezení stanovená v hlavě VIII nařízení č. 1907/2006.

81 Z ustálené judikatury vyplývá, že zásada proporcionality, jež je jednou z obecných zásad unijního práva, vyžaduje, aby unijní akty nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, a rozumí se, že pokud se nabízí volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (viz rozsudek Etimine, bod 73 výše, EU:C:2011:504, bod 124 a citovaná judikatura).

82 Pokud jde o soudní přezkum podmínek uvedených v předchozím bodě, je třeba přiznat ECHA širokou posuzovací pravomoc v oblasti, jež implikuje z její strany volby politické, ekonomické a sociální povahy, v níž má provést komplexní posouzení. Legalita takového opatření může být dotčena pouze zjevně nepřiměřeným charakterem opatření přijatého v této oblasti (v tomto smyslu viz rozsudek Etimine, bod 73 výše, EU:C:2011:504, bod 125 a citovaná judikatura).

83 V projednávané věci z čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 vyplývá, že účelem tohoto nařízení je zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, včetně podpory alternativních metod hodnocení nebezpečí látek, a volný pohyb látek na vnitřním trhu za současného zvýšení konkurenceschopnosti a inovace. S ohledem na bod 16 odůvodnění tohoto nařízení je třeba konstatovat, že normotvůrce stanovil jako hlavní cíl první z těchto tří cílů, a sice cíl zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Pokud jde specificky o účel postupu povolování, jehož součástí je identifikační postup upravený v článku 59 uvedeného nařízení, článek 55 nařízení č. 1907/2006 stanoví, že jeho cílem je zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zároveň zajistit, aby rizika plynoucí z látek vzbuzujících mimořádné obavy byla náležitě kontrolována a aby tyto látky byly postupně nahrazeny vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné (rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 116).

84 Pokud jde v první řadě o argumentaci žalobkyň, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené k dosažení cílů sledovaných nařízením č. 1907/2006, je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí spočívá v identifikaci akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy vyplývající z postupu podle článku 59

uvedeného nařízení. Je-li látka identifikována jako látka vzbuzující mimořádné obavy, podléhají dotyčné hospodářské subjekty informačním povinnostem (viz rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 117).

85 Pokud jde o cíl ochrany lidského zdraví a životního prostředí, je třeba bez dalšího konstatovat, že identifikace látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy slouží ke zvýšení informovanosti veřejnosti a profesionálních uživatelů o rizicích a hrozících nebezpečích, a že tato identifikace musí být tudíž považována za nástroj zvýšení takové ochrany (viz rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 118 a citovaná judikatura).

86 Pokud jde konkrétně o argumentaci žalobkyň, podle které je napadené rozhodnutí v tomto ohledu nepřiměřené, protože se akrylamid používá pouze jako meziprodukt a nevztahuje se na něj hlava VII nařízení č. 1907/2006 podle jeho čl. 2 odst. 8 písm. b), je třeba uvést, že již bylo konstatováno, že není možné dospět k závěru, že akrylamid je používán pouze jako meziprodukt (viz body 49 až 59 výše). Každopádně nic neumožňuje konstatovat, že jiná použití akrylamidu než jako meziproduktu jsou vyloučena. Identifikace této látky se tudíž nejeví jako zjevně nepřiměřená ve vztahu ke sledovaným cílům.

87 Proto musí být argumentace žalobkyň týkající se údajně nepřiměřeného charakteru napadeného rozhodnutí odmítnuta.

88 V druhé řadě žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení sledovaných cílů, jelikož možnost nejednat, přijetí omezení stanovených v hlavě VIII nařízení č. 1907/2006 nebo identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy pouze v rozsahu, v němž není používána jako meziprodukt, by představovala méně omezující opatření. Kromě toho je podle žalobkyň riziko, které podstupují pracovníci, odstraněno nebo omezeno předpisy týkajícími se ochrany pracovníků.

89 Zaprvé, pokud jde o možnost nejednat, žalobkyně tvrdí, že by tato možnost byla přiměřenější a méně omezující, jelikož identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy není určena pro meziprodukty, ale pro jiné druhy látek, které vzbuzují závažnější obavy. Tato argumentace musí být odmítnuta. Vzhledem k tomu, že nelze dospět k závěru, že akrylamid byl používán pouze jako meziprodukt a že v každém případě nic neumožňuje dospět k závěru, že jiná použití akrylamidu jako meziproduktu jsou vyloučena (viz bod 86 výše), zdržení se jednání nepředstavuje stejně vhodné opatření, jako je identifikace této látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy.

90 Zadruhé, pokud jde o omezující opatření týkající se používání akrylamidu, je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že se určitá látka nachází na kandidátském seznamu, nebrání tomu, aby tato látka, je-li obsažena ve výrobku, podléhala omezením, a nikoli povolení. Jak totiž vyplývá z čl. 58 odst. 5 a z článku 69 nařízení č. 1907/2006, Komise nebo členský stát mohou vždy navrhnout, aby výroba, uvedení na trh nebo použití určité látky jako takové, nebo obsažené ve směsi nebo ve výrobku bylo kontrolováno omezeními, a nikoli prostřednictvím povolení (rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 128). V projednávané věci zejména z rozsudku Polyelectrolyte Producers Group a další v. Komise, bod 52 výše (EU:T:2013:53), vyplývá, že se na akrylamid od 5. listopadu 2012 vztahují omezení na použití v těsnících materiálech.

91 Jak mimoto vyplývá z přílohy XVII nařízení č. 1907/2006, omezení přijatá v souladu s postupem stanoveným v hlavě VIII uvedeného nařízení, použitelná na výrobu, uvedení na trh a použití některých nebezpečných látek a některých nebezpečných směsí a předmětů, mohou sahat od zvláštních podmínek ukládaných na výrobu nebo uvádění látky na trh až po úplný zákaz používání látky. I kdyby tato omezující opatření byla rovněž přiměřená k dosažení cílů sledovaných tímto nařízením, nepředstavují tedy jako taková méně omezující opatření než identifikace látky, která vede pouze k informačním povinnostem (rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 129).

92 Zatřetí v rozsahu, v němž mají žalobkyně za to, že stávající právní úprava na ochranu pracovníků umožňuje odstranit nebo omezit riziko, jemuž jsou pracovníci vystaveni, postačí uvést, že tyto právní předpisy, které stanoví opatření k řízení rizik pro pracovníky, nemohou představovat vhodné a méně omezující opatření pro dosažení cílů sledovaných nařízením č. 1907/2006, pokud jde o nakládání s látkami vzbuzujícími mimořádné obavy, a zejména cíle postupného nahrazení látek vzbuzujících mimořádné obavy vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné (viz bod 83 výše).

93 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že ECHA mohla stanovit, že akrylamid je identifikován jako látka vzbuzující mimořádné obavy pouze tehdy, když není používán jako meziprodukt. V tomto ohledu postačí uvést, že normotvůrce zavedl zvláštní pravidla týkající se meziproduktů v čl. 2 odst. 1 písm. c) a odst. 8 písm. b) nařízení č. 1907/2006 (viz bod 48 výše).

94 Vzhledem k výše uvedenému nelze dospět k závěru, že napadené rozhodnutí odporuje zásadě proporcionality.

95 Třetí žalobní důvod tudíž musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení

96 Žalobkyně tvrdí, že identifikace akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy odporuje zásadě rovného zacházení, protože jiné látky nacházející se v totožné situaci nebyly předmětem takové identifikace. Podle nich byl akrylamid zařazen mezi karcinogenní a mutagenní látky kategorie 2 a látky toxické pro reprodukci kategorie 3 spolu se značným množstvím dalších látek, které mají stejné nebo závažnější vlastnosti. Nebylo uvedeno žádné odůvodnění, proč byl zvolen akrylamid, a nikoliv jiné látky vykazující totožné vlastnosti, ačkoliv je nesporné, že nejméně na 99 % jeho použití se nevztahuje postup identifikace.

97 Je třeba uvést, že normotvůrce nařízením č. 1907/2006 zavedl režim registrace, hodnocení a povolování chemických látek, jakož i omezení použitelná na tyto látky, a to zejména s cílem, jak uvádí bod 1 odůvodnění uvedeného nařízení, zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí a volný pohyb látek na vnitřním trhu a současně zvýšení konkurenceschopnosti a inovace. Konkrétně nařízení č. 1907/2006 v hlavě VII upravuje povolovací postup. Cílem tohoto postupu je podle článku 55 uvedeného nařízení zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zároveň zajistit, aby rizika plynoucí z látek vzbuzujících mimořádné obavy byla náležitě kontrolována a aby tyto látky byly postupně nahrazeny vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné. (rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 69).

98 Povolovací postup se použije na všechny látky, jež splňují kritéria uvedená v článku 57 nařízení č. 1907/2006. První fáze povolovacího postupu spočívá v identifikaci látek uvedených v tomto článku, pro niž je v článku 59 nařízení č. 1907/2006 upraven postup v několika etapách. Bod 77 odůvodnění tohoto nařízení uvádí, že s ohledem na otázky uskutečnitelnosti a praktičnosti, jak z hlediska fyzických nebo právnických osob, které musí připravit podklady pro žádost a přijmout vhodná opatření k řízení rizik, tak z hlediska orgánů, které musí žádosti o povolení vyřizovat, by měl být povolovacímu postupu podroben ve stejnou dobu pouze omezený počet látek. Pokud jde o výběr těchto látek, čl. 59 odst. 2 a 3 nařízení č. 1907/2006 stanoví, že je na Komisi nebo dotyčném členském státě, aby uvedly, které látky podle jejich názoru odpovídají kritériím uvedeným v článku 57 uvedeného nařízení. Normotvůrce ponechal Komisi a členským státům široký prostor pro uvážení, který umožňuje postupné zavádění pravidel týkajících se látek vzbuzujících mimořádné obavy uvedených v hlavě VII nařízení č. 1907/2006 (rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 70).

99 Vzhledem k výše uvedenému identifikační postup nesvěřuje ECHA žádnou pravomoc k výběru látky, jež má být identifikována, jelikož tato výsada náleží výlučně Komisi a členským státům na základě článku 59 nařízení č. 1907/2006 (usnesení ze dne 22. května 2014, Bilbaína de Alquitranes a další ECHA, C-287/13 P, EU:C:2014:599, bod 51, a rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 71).

100 V projednávaném případě byl identifikační postup upravený v článku 59 nařízení č. 1907/2006 dodržen, pokud jde o výběr látky, jež má být identifikována. Z dokumentace totiž vyplývá, že akrylamid byl Nizozemským královstvím vybrán, protože uvedený stát měl za to, že tato látka splňuje kritéria uvedená v článku 57 tohoto nařízení. Kromě toho ECHA nemůže provést identifikaci této látky postupem podle článku 59 nařízení č. 1907/2006, aniž by překročila své pravomoci, jestliže nebyla předložena dokumentace vypracovaná členským státem k látce mající rovněž karcinogenní, mutagenní a toxické vlastnosti a Komise o vypracování takové dokumentace ECHA nepožádala. Z toho plyne, že identifikací akrylamidu, a nikoli údajně srovnatelných látek jako látky vzbuzující mimořádné obavy, neporušila ECHA zásadu rovného zacházení (v tomto smyslu viz rozsudek Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA, bod 73 výše, EU:T:2013:106, bod 72).

101 Konečně pokud jde o argumentaci, podle které nebylo uvedeno žádné odůvodnění, proč byl zvolen akrylamid, a nikoliv jiné látky mající stejné vlastnosti, i když je nesporné, že se nejméně na 99 % jeho použití nevztahuje postup identifikace, je třeba konstatovat, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Nizozemské království předložilo návrh na identifikaci akrylamidu jako látky vzbuzující mimořádné obavy z důvodu jeho karcinogenních a mutagenních vlastností. Vzhledem k tomu, že podle čl. 59 odst. 3 nařízení č. 1907/2006 každý členský stát může vypracovat dokumentaci v souladu s hlavou XV tohoto nařízení pro látky, které podle jeho názoru splňují kritéria stanovená v článku 57 uvedeného nařízení, není další odůvodnění nezbytné.

102 S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že žalobkyně nezpochybnily legalitu postupu upraveného článkem 59 nařízení č. 1907/2006 a ECHA tento postup dodržela, musí být čtvrtý žalobní důvod zamítnut.

103 Žaloba proto musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

K nákladům řízení

104 Soudní dvůr v rozsudku o kasačním opravném prostředku určil, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později. Tribunálu tedy přísluší, aby v souladu s článkem 219 jednacího řádu Tribunálu v tomto rozsudku rozhodl o veškerých nákladech souvisejících s jednotlivými řízeními.

105 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, ponesou vlastní náklady řízení.

106 Vzhledem k tomu, že ECHA požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit, že ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé ECHA. Nizozemské království a Komise ponesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) a SNF SAS ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA).

3) Nizozemské království a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.

Dittrich Dehousse Schwarcz

Tomljenović Collins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. září 2015.

Podpisy